

Redaktör Petter Lohrén Epost kulturen@alandstidningen.ax Tel 26 633

» Recension Ny teater

Skådespelarna har tidvis avancerade repliker att minnas i skådespelet, men sköter det bra.

En tidsresa dramatiserad med allvar

Senaste söndag var det premiär av "Barnasinne" på Stadshuset i Mariehamn. Det var sju skolbarn i åldrarna nio till tolv år som stod på scenen. Samtliga flickor, men några hade pojkroller.

"Barnasinne", en flicka som hamnar fel i tiden", är en del av Åland 100-firandet. Intrigen är i korta drag den åländska historien från 1500-talet fram till 2022. Ett långt tidsspänn som framfördes i korta scener. Musik avskiljde effektivt de olika scenbytena.

Vi slussades med in i det historiska Åland till platser som Kastelholms slott och Grelsby kungsgård. Mycket spännande saker hände under tiden. Vi träffade bland annat adelsdamen **Katarina Stenbock** på Kastelholm slott men också arbetande barn. Tidsresan berättas av flickan Fideli som barnen fann uppe på skolans vind. Stanna hos mig, säger Fideli, och så blir det. Fideli leder sedan barnen genom historien fram till år 2022.

Barnskådespelarna hade stundtals mycket komplicerade repliker så ibland behövdes sufflörens hjälp. Särskilt karaktären Fideli hade långa och många repliker. Hon citerade dock vant latinnet med orden Omnia in circulus, allt går i cirklar, och Homo Magnus Timor, människans stora rädsla. Barnen upprepade hennes citat, vilket blev både komiskt och effektivt. Barnen spelade överlag väldigt bra och tog med stort allvar till sig den åländska historien.

"Barnen spelade överlag väldigt bra och tog med stort allvar till sig den åländska historien."

När dramat kommer in i 1900-talet känns manuset mycket ledigare och skådespelarna agerar också mer säkert. Scenen med modiga Ingeborg på telefoncen-

tralen var riktigt komisk, trots det allvarliga läget. Bomber fälldes ju med stor kraft medan Ingeborg dirigerade folk i säkerhet. Snygg var också scenen då soldater år 1918 patrullerade på stadens gator. Åland är ju militariserat, påpekade skolbarnen, storögt. Skotten i Tornvillan, då lantrådet **Björkman** blir skjuten var också riktigt lyckad. Här kom dramaten fram. Och vem är damen i rött hår på Kastelholms slott?

Barnasinne – En flicka hamnar fel i tiden

Musikteater av och för barn.

Var: Mariehamns stadshus.

När: Söndagen den 20 november kl 15.00.

Regi och manus: Eva Sjöblom.

Medverkande: Andrea Strandell, Desdemona Verazza, Idu Österlund, Maja Hammar, Marta Törnroos, Melba Söderström, Noella Rosengren.

Musik: Johannes Sjöblom.

Scenografi och rekvisita: Ulrika Kjeldsens.

Dräkt: Lena Andersson och Christina Sandqvist.

Ljud och ljus: Casper Lindroos.

Research och dikt: Carina Karlsson.

Producent: Barbro Sundback.

Noella Rosengren är ett av barnen som medverkar i musikteatern.

Foto: Robert Jansson

och komik

Ja, det kan man få veta om man går och ser "Barnasinne".

Manusförfattaren, tillika regissören, **Eva Sjöblom**, har satt en hög nivå på språket och replikerna, långt från dagens ungas chattspråk. Men det skiljer effektivt dåtid från nutid.

Regissören skapade också väl fungerande scener för aktörerna. Tillsammans med **Ulrika Kjeldsens** enklare scenografi och de tidstrogna dräkterna gavs scenerna rätt tidskänsla.

Teaterns musikaliska inslag infann sig först i scenen då skolbarnen med säkra röster sjöng "Ålänningens sång". Och då vi närmar oss vår tid dansades fartfylld discodans. Det bästa sånginslaget, var ändå i slutscenen då skådespelarna sjöng "Barn på fredens öar", skriven av **Johannes Sjöblom**. Mycket bra framfört och jag är säker på att vi kommer att få se och höra dessa barn på olika scener i framtiden.

Eivor Lindström

» Recension Ny skiva

Lars Karlsson litar på känslan på nya skivan

Lars Karlsson född på Åland 1953 är tillsammans med **Jack Mattsson**, Ålands främsta kompositör. Han är utbildad i komposition och pianospel vid Sibelius Akademin där han även arbetat som lärare. På Åland är han mest känd för oratoriet "Ludus Latruncolorum" (1994-96), text av **Valdemar Nyman**, samt operan "Rödhamn" (2000-2002).

Nyligen släpptes skivan "Canto Drammatico", som är en samling bestående av Karlssons fem viktigaste kammarmusikverk, åren 1980-2017. Skivan startar med "Arioso" för pianotrio (1981), där ålänningen **Tomas Nuñez-Garcés** spelar cello, **Annemarie Åström** violin, och **Lars Karlsson** piano. Vi hör här cello och violin i musikaliskt samspråk medan pianot mestadels befinner sig i bakgrunden.

Titelspåret "Canto Drammatico", skrivet för soloviolin (1980) är Karlssons tidigaste kammarmusikverk. Violinot spelar av en ung **John Storgårds**. Han framför det dramatiska verket med säker hand och färger stråken med känslor av ljus, vemod och virtuositet.

Och **Åland** är inte bortglömt i Karlssons musikskrivande, för i "Svit för Helena" (1994) byggs musiken upp av åländska folkvisor samt musik som ofta sjungs på Åland. Sviten är paketerad i klassiska musikformer. Inledande Ouvertyr är en både vacker och humorfylld variant av "Ålänningens sång", medan "En sjöman älskar havets våg", har bytt tonart och är skriven i moll. "Svit för Helena" är ett familjeporträtt ägnad kompositörens fru **Helena** och komponerad med glimten i ögat. Sverärt spelad av Gotlands blåsarkvintett. Man blir glad av att lyssna på "Svit för Helena".

"Sonata de Camera" (2017) för piano och kontrabas är Karlssons senaste kammarmusikverk. Här spelar **Pontus Grahns** kontrabas, och **Lars Karlsson**, piano. Vi hör inledande lentots lätthet som åtföljs av snabbare pianospel klädd i en musikalisk dräkt från barocken. Jag upplever också influenser från jazzmusik. Andantesatsen lugnar ned musiken och jag tycker mig höra toner ur **Beethovens** nionde symfoni i slutet av satsen. Allegrot ökar intensiteten där kontrabasen flyhänt dansar fram

Canto Drammatica

Medverkande: Lars Karlsson, kompositör, piano, Erika Nygård altviolin, Pontus Grans, kontrabas, Ensemble transparens, Tomas Nunez, cello, John Storgårds, violin, Annemarie Åström, violin.

Omslag: Elise Karlsson

Producent: Jarmo Kähkönen.

Utgiven av: Pivfink records 2022.

i pianots trygga ackord. Härligt spelat av **Pontus Grahns!**

Koralmetamorfoser för flöjt, altviolin och harpa är ett längre verk i fyra sater. Här hörs en tydlig melodik framträda i violinen, där flöjten glatt drillar tillsammans med harpa. Det här är lugn, romantisk och vacker musik. Det finns överlag en stor skönhet i Lars Karlssons musik.

Jag tycker att Lars Karlsson har en musikstil som sneglar åt konstmusiken och vänder sig stundtals bort från det melodiska. Men musiken strävar ändå mot det ljusa. Och det är som att Lars Karlsson under åren slappnat av i sitt komponerande och med tiden allt mer litar på sin musikkänsla.

Eivor Lindström

På sin nya skiva "Canto Drammatica" märks det att Lars Karlsson under åren slappnat av i sitt komponerande och med tiden allt mer litar på sin musikkänsla, skriver Ålandstidningens recensent.